

Ja povím vám příběh

Monika Absolonová

Já povím vám příběh
když strom zavál sních,
Běželo tam dítě
na patách mělo smích.

Já přála si tak vroucně
zastavit čas a snít.

Já povím vám příběh,
je prostý, to vím,
tam v daleké zemi,
kde slunce a stín
prostírá tisíc malých přání
a proudem řeky posílá...

A pak všechny přání
na křídlech nést a snít.

A nést je jak anděl plačící...

Já povím vám příběh,
snad příběhů víc,
jen z tisíců proher,
však nastav svou líc.

Já musím ti to říci,
jsi zázrak mých dnů.

Já povím vám příběh,
to dítě zůstalo stát,
já mohla jej znovu znát,
ach, Bože, máš mě rád,
a mé přání se mi vrací
cestou domů nastokrát.

To přání je i mé,
v tu vzácnou chvíli
chci to dítě
do náruče vzít.

A pak všechny přání
na křídlech nést a snít.

A nést je jak anděl plačící...

Já povím vám příběh
když strom zavál sních,
Běželo tam dítě
na patách mělo smích
Já přála si tak vroucně
zastavit čas a snít.